

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: R. P.
proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 2. 2023 č. j. MSK 171344/2022, ve věci
obnovy řízení

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Statutárního města Ostrava, Městské policie Ostrava ze dne 15. 12. 2022 č. j. SMO/826875/22/MP, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o obnovu řízení ve věci přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, ukončeného Statutárním městem Ostrava, Městskou policií Ostrava, příkazem na místě ze dne 4. 7. 2022, kterým žalobci byla udělena

pokuta ve výši 1 500 Kč na pokutový blok č. A 0402356 a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

2. Žalobce v žalobě jednak obsáhle popisuje skutkové okolnosti vztahující se k předmětnému přestupku a obsah rozhodnutí správního orgánu I. stupně a žalovaného a konstatoval, že 4. 7. 2022 byl podroben dopravní kontrole strážníky Městské policie Ostrava, přičemž příslušný strážník projednal na místě dopravní přestupek (viz blok na pokutu na místě nezaplacenou č. A 0402356. Dle popisu skutku obsaženém na předmětném bloku měl na označené části komunikace 4. 7. 2022 překročit nejvyšší dovolenou rychlost pro jízdu v obci 50 km/h, a to o 25 km/h. Jedná se o část pozemní komunikace ulice Těšínská z Šenova směr Ostrava v úseku u Sportovního a relaxačního centra „Ještěrka“. Skutkový stav tvrzený strážníky a způsob projednání potvrdil podpisem. Následně ovšem začal pochybovat o informacích sdělených strážníky, a to konkrétně o tom, že v okamžiku změření dané rychlosti (změřeno 78 km/h) řídil vozidlo v úseku s nejvyšší dovolenou rychlostí pouze 50 km/h, tedy v úseku pozemní komunikace označené za „obec“. Na místě si pak ověřil, že pro daný úsek, kde byl kontrolován a byla měřena rychlost, podle všeho není omezena rychlost na 50 km/h. Nejednalo se totiž o úsek s omezením rychlosti pro jízdu v obci. V okamžiku kontroly strážníky městské policie nebyla instalována příslušná dopravní značka označující začátek obce. Na předcházejícím úseku komunikace identifikoval pouze dopravní značku omezující rychlost na 70 km/h.
3. Žalobce dále uvedl, že správní orgán žádost o obnovu řízení zamítl pro nesplnění podmínky podat žádost do 3 měsíců ode dne, kdy se žadatel o důvodu obnovy řízení dozvěděl, tedy že nebyla splněna subjektivní 3 měsíční lhůta dle § 100 odst. 2 správního řádu. Žalobce namítal, že správní orgán zcela pomíjí, že se marně pokoušel formou podnětu přezkoumání dosáhnout nápravy a argumentoval, že v daném úseku nebylo předmětné omezení rychlosti v obci. Až v souvislosti s odmítáním ze strany městské policie se věcí zabývat, byl nucen v rámci přezkoumání volit další „možný“ postup, a to žádost o obnovu řízení. K tomu žalobce namítal, že v okamžiku kontroly a projednání údajného dopravního přestupku mu bylo sděleno, že jel v úseku komunikace, kde je rychlost snížena v obci. V tu chvíli skutečně neměl pochyby o skutkových závěrech městských strážníků, poněvadž jej nenapadlo, že bude strážníky uveden v omyl na základě nepravdivých tvrzení. Spíše předpokládal, že asi značku pro označení začátku obce „přehlédl“. Když následně ovšem začal pochybovat o informacích sdělených strážníky a na místě si pak ověřil, že pro daný úsek, kde byl kontrolován a byla měřena rychlost, podle všeho není omezená rychlost na 50 km/h, nejednalo se totiž o úsek s omezením rychlosti pro jízdu v obci, prezentoval svůj závěr a správnímu orgánu doložil, že v okamžiku kontroly strážníky nebyla instalována příslušná dopravní značka označující začátek obce a doložil konkrétní videonahrávku dotčeného úseku. Na předcházejícím úseku komunikace identifikoval pouze dopravní značku omezující rychlost na 70 km/h. Předpokládal, že se sice dopustil přestupku, ale nikoli v rozsahu tvrzených 28 km/h, resp. 25 km/h, ale pouze 8 km/h. Tento závěr předložil správnímu orgánu 19. 7. 2022 při podání námitek proti tzv. vybodování.
4. Žalobce uvedl, že zastává názor, že pro osvědčení, zda byla žádost o obnovu včasná, není rozhodující okamžik, kdy zjistil, že tam „chybí značka“, protože se domníval, že tam schází značka omezující rychlost na 50 km/h a nikoli značka pro počátek obce. Vzhledem k tomu, že „poslední“ dopravní značení před místem kontroly bylo s omezenou rychlostí na maximálně 70 km/h, předpokládal, že se sice dopustil přestupku, ale že rychlost překročil nikoli v rozsahu tvrzených 28 km/h (resp. 25 km/h), ale pouze o 8 km/h (resp. 5 km/h). Až

na základě seznámení s odůvodněním rozhodnutí Magistrátu města Ostrava, Městské policie Ostrava ze dne 15. 12. 2022 ve věci jeho žádosti o obnovu řízení vyplynulo, že se účinnost omezení rychlosti na 70 km/h „rušila“ následující křižovatkou. Ostatně i žalovaný krajský úřad, když neshledal důvody k zahájení přezkumného řízení a vyrozuměl jej o tomto závěru dne 19. 10. 2022 pod č. j. MSK 111853/2002 konstatuje, že videozáznam z kabiny vozidla neprokazuje, že by v době spáchání přestupku byla v daném místě nejvyšší dovolená rychlost zvýšena na 70 km/h. Až v tomto okamžiku bylo samotným Magistrátem města Ostravy v konečném důsledku prezentováno, že v tomto příslušném úseku při nepřítomnosti jiného omezujícího dopravního značení (např. počátek obce) platí zákonná obecná úprava maximální rychlosti 90 km/h.

5. Žalobce dále konstatoval, že souhlas obviněného představuje podmínky, bez nichž nelze příkaz na místě vydat. Musí se jednat o projev svobodné a vážné vůle, což nebude naplněno v případě, pokud souhlas byl získán nepravdivým popisem skutkového stavu projednávajícími strážníky, který objektivně nebylo možno ověřit v rozhodném okamžiku, čímž byl získán souhlas obviněného, ale nejedná se o souhlas splňující atributy předpokládané zákonem. Teprve až v okamžiku vydání rozhodnutí o zamítnutí obnovy řízení je nastíněn skutkový stav, že chybně vyhodnotil „nové okolnosti“, když se původně domníval, že v místě kontroly mohl jet rychlostí až 70 km/h. Až z rozhodnutí správního orgánu vyplynulo, že již první křižovatka ruší platnost dopravní značky B 20a a za její nejbližší hranicí tedy platí obecná úprava stanovená v § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, kterou ovšem je úprava pro jízdu mimo obec. O těchto důvodech (skutečnostech) naplňujících atributy „nových skutečností pro obnovu“ se dozvěděl až v prosinci 2022 z rozhodnutí ze dne 15. 12. 2022.
6. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a zdůraznil, že v něm vyložil, že z povahy věci u příkazu na místě přichází v úvahu obnova řízení pouze ve výjimečných případech, a to tehdy, když je zpochybněna totožnost pachatele přestupku, resp. svobodné udělení souhlasu s projednáním přestupku příkazem na místě. Důvodem obnovy řízení zde může být tedy pouze omyl v osobě pachatele, anebo násilí nebo pohrůžka násilím či jinou srovnatelnou újmu. Žádný z těchto důvodů ovšem v dané věci nenastal. Žalovaný konstatoval, že žalobce se celou dobu snaží pouze zpochybnit skutkový stav, který mu byl na místě předestřen, a dosáhnout přezkoumání dokazování. Avšak v případě ukládání pokuty příkazem na místě se dokazování neprovádí, tudíž následně není možné skutkový stav přezkoumávat v řízení o obnově řízení (odvolací řízení je ze zákona vyloučeno, přezkumné řízení slouží pouze k nápravě právních vad, nikoli vad skutkových). Bylo volbou žalobce, zda na místě souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, aniž je prováděno jakékoli dokazování, a podepíše příkazový blok, anebo chce, aby bylo prováděno standardní dokazování ve správním řízení, a pak nesouhlasí s projednáním věci v příkazním řízení a přestupek je oznámen příslušnému obecnímu úřadu. Pokud žalobce souhlasil se skutkovým stavem tak, jak ho strážníci obecní policie na místě zjistili, žalobci předestřeli a uvedli do příkazového bloku (což vyjádřil podpisem bloku, jehož pravost nijak nezpochybňuje), pak již není možné tento skutkový stav, na bloku zaznamenaný, zpětně účinně zpochybnit. Žádosti o obnovu řízení tedy nebylo z povahy věci možné vyhovět. Na této argumentaci, vedle posouzení lhůt pro podání žádosti, je založeno napadené rozhodnutí. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
7. Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování

správních orgánů (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. soud rozhodl o žalobě bez nařízení jednání, neboť účastníci s tímto postupem výslovně souhlasili.

8. Ze správních spisů bylo zjištěno, že žalobci byla v blokovém řízení uložena pokuta ve výši 1 500 Kč za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, kterého se měl dopustit tím, že dne 4. 7. 2022 ve 13.43 hodin v Ostravě na ulici Těšínská 506 jako řidič vozidla Škoda X překročil nejvyšší dovolenou rychlost 50 km/h o 25 km/h, čímž porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Blok na pokutu na místě nezaplacenou série BA/2017 č. A 0402356 ze dne 4. 7. 2022 obsahuje jméno a příjmení žalobce, místo trvalého pobytu, číslo jeho občanského průkazu a řidičského průkazu, právní kvalifikaci přestupku, dobu, místo a popis přestupkového jednání, celkovou výši uložené pokuty, razítko a podpis osoby oprávněné k projednání přestupku a podpis stvrzující souhlas žalobce s projednáním přestupku v blokovém řízení. Správnímu orgánu I. stupně bylo 14. 11. 2022 doručeno usnesení Magistrátu města Ostravy ze dne 11. 11. 2022 č. j. SMO/761881/22/DSC/Boč-BS, kterým bylo z důvodu věcné příslušnosti postoupeno podání žalobce ze dne 7. 11. 2022, označené jako „obnova řízení ve věci příkazu na místě (blok na pokutu)“. V žádosti o obnovu řízení žalobce kromě jiného konstatoval, že jeho podpisem příkazového bloku se příkaz na místě stal pravomocným a vykonatelným rozhodnutím, a tudíž se proti němu nemůže úspěšně bránit žádným z řádných opravných prostředků a je tak splněna podmínka pro obnovu řízení. Nezpochybil ani skutkové závěry uvedené v předmětném příkazním bloku. Uvedl, že skutek se měl stát údajně v místě, kde byla nejvyšší dovolená rychlost jízdy stanovena na 50 km/h. S tímto závěrem ovšem nesouhlasí. V okamžiku, kdy projednávající strážníci sepisovali předmětný blok na pokutu na místě nezaplacenou, mu byl označený skutkový stav jimi přednesen tím způsobem a neměl důvod pochybovat o tvrzení strážníků. To byl také důvod, proč souhlasil s kvalifikací jako nedbalostní přestupek a samotným projednáním skutku, jak byl popsán na předmětném bloku. Následně, bezprostředně téhož dne, ovšem začal pochybovat o informacích sdělených strážníky, konkrétně o tom, že v okamžiku změření rychlosti (78 km/h) řídil vozidlo v úseku s nejvyšší dovolenou rychlostí pouze 50 km/h. Na místě si pak ověřil, že pro daný úsek byla dopravním značením upravena nejvyšší dovolená rychlost na 70 km/h a nikoli tvrzených 50 km/h. Tento závěr ostatně doložil správnímu orgánu Magistrátu města Ostravy při podání námítky proti tzv. vybodování dne 19. 7. 2022 videozáznamem. Podle všeho byl uveden kontrolujícími strážníky v omyl, který nebyl schopen v konkrétním čase a na příslušném místě ani zjistit. Popsané skutečnosti svědčí pro závěr, že se skutek nestal způsobem, jak strážníci popsali v předmětném bloku, jelikož pro daný úsek podle všeho nebyla stanovena nejvyšší rychlost na 50 km/h. Rozhodnutím Statutárního města Ostrava, Městské policie Ostrava ze dne 15. 12. 2022 č. j. SMO/826875/22/MP byla žádost žalobce o obnovu řízení ve věci přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, ukončeného Statutárním městem Ostrava, Městskou policií Ostrava, příkazem na místě ze dne 4. 7. 2022, kterým mu byl udělena pokuta ve výši 1 500 Kč na pokutový blok č. A 0402356, zamítnuta podle § 100 odst. 6 správního řádu. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 2. 2. 2023 č. j. MSK 171344/2022 zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

9. Podle ust. § 100 odst. 1 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.
10. Podle ust. § 100 odst. 2 správního řádu, účastník může podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Obnovy řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. O obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni.
11. Citované zákonné ustanovení § 100 odst. 2 správního řádu upravuje časové omezení možnosti podání žádosti o obnovu řízení. Jsou v něm stanoveny dvě zákonné lhůty, které musí být dodrženy. Žádost o povolení obnovy řízení může podat účastník řízení v subjektivní lhůtě 3 měsíců ode dne, kdy se dozvěděl o důvodech obnovy, nejdéle však v objektivní lhůtě 3 let od právní moci rozhodnutí. Soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného, že v dané věci byla zachována toliko objektivní lhůta 3 let, nikoli však subjektivní 3 měsíční lhůta. Soud se ztotožňuje s názorem žalovaného, že vzhledem k tomu, že u příkazu na místě může být jediným důvodem obnovy řízení skutečnost, že žadatel neudělil souhlas s vydáním příkazového bloku, jak plyne z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 21/2010-65, je nutno zachování subjektivní lhůty zkoumat právě vzhledem k této jediné skutečnosti, nikoli ve vztahu ke skutkovým okolnostem, neboť jejich přezkoumávání u žádosti o obnovu příkazu na místě nepřipadá vůbec v úvahu. Nejvyšší správní soud v citovaném usnesení mimo jiné konstatoval, že povaha blokového řízení vylučuje, aby osoba, která udělila souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení, následně v žádosti o obnovu řízení podané podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, zpochybňovala závěry učiněné v tomto řízení a namítala, že přestupek nebyl spolehlivě zjištěn, či že jej bylo možné vyřídit pouhou domluvou. Naopak s ohledem na zásadu *vigilantibus iura* (nechtě si každý střeží svá práva), je nutné vycházet z toho, že obviněný z přestupku se souhlasem s uložením pokuty v blokovém řízení dobrovolně vzdal důkladnějšího zjišťování skutkového stavu věci v rámci běžného řízení o přestupku, a proto se této možnosti nemůže dovolávat v řízení o obnově, konec citace. Jestliže žalobce předmětný pokutový blok vlastnoručně podepsal, souhlasí soud s žalovaným v tom, že dnem, kdy se dozvěděl o tvrzeném neudělení souhlasu s vydáním příkazového bloku, je tedy den 4. 7. 2022, kdy blok podepsal. Jestliže žádost o obnovu řízení podal žalobce až dne 7. 11. 2022, tedy po více než 4 měsících, učinil tak až po uplynutí zákonné subjektivní lhůty 3 měsíců. Žalovaný proto nepochybil v závěru, že již z tohoto důvodu nebylo možné obnovu řízení povolit.
12. Soud zcela sdílí i další závěry žalovaného o tom, že i kdyby žádost o obnovu řízení byla včasná, nemohlo by jí být vyhověno. Pokud žalobce zpochybňuje svůj souhlas s projednáním přestupku příkazem na místě tím, že mu strážníci sdělili nepravdivé informace ohledně skutkového stavu, nelze to v žádném případě srovnávat s fyzickým nátlakem či bezprávnou výhrůžkou. V tomto směru žalovaný přiléhavě odkázat na závěry

Nejvyššího správního soudu v rozsudku č. j. 4 As 86/2013-35. I dle názoru soudu žalobci nic nebránilo projevit nesouhlas s předestřeným skutkovým stavem, nesouhlasit s projednáním přestupku příkazem na místě a trvat na jeho projednání ve standardním správním řízení. Jak výše citováno z usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 21/2010-65, je s ohledem na zásadu *vigilantibus iura* nutné vycházet z toho, že obviněný z přestupku se souhlasem s uložením pokuty v blokovém řízení dobrovolně vzdal důkladnějšího zjišťování skutkového stavu v rámci běžného řízení o přestupku, a proto se této možnosti nemůže dovolávat v řízení o obnově. Jestliže tedy jediný důvod, tj. účinné zpochybnění souhlasu obviněného z přestupku s uložením pokuty v blokovém řízení, pro který je podle ustálené judikatury možné obnovit řízení ukončené příkazem na místě, nebyl v daném případě naplněn, nemohlo jí být vyhověno.

13. Za tohoto stavu bylo nadbytečné zabývat se dalšími námitkami žalobce, které se vztahovaly ke skutkovému stavu a rovněž i žalobcem navrhané důkazy soud pro nadbytečnost neprovedl.
14. S ohledem na všechny uvedené skutečnosti krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zamítl.
15. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 22. prosince 2023

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

